

„Der behøver ikke at være noget Ondt deri, — naturligvis! Ligesom andre kærlige Fædre har Vorherre givet sine Børn Legetøj til uskyldigt Tidsfordriv: Sansernes Fryd, kunstnerisk Glæde, Fantasiens Lyst o. s. v. Men den, der grunder sit aandelige Livs Ernæring herpaa, bærer sig ad som Barnet, der spiser sin Gummiboldt og faar ondt i Maven. Og kan virkelig Nogen sige sig helt fri for at have ligget under for denne barnlige Tilbøjelighed? Hører vi ikke endnu daglig den Lære blive præket, at i Drømmene har Mennesket sin sande Glæde, sin største Lykke, sit egentlige Hjem? Nej, lad os endelig ikke bedrage os selv! Endnu ligger vi dybt i Middelalderens Søvn ... eller rettere, vi befinder os i den halvvaagne Tilstand, i den farlige Time, hvori Drøm og Virkelighed forunderligt sammenblandes, hvori Virkeligheden synes Drøm, og Drømmen Virkelighed. Det er vel ogsaa derfor, at vi Nutidsmennesker er saadanne besynderlige Dobbeltvæsner med en Dag-Side og en Nat-Side, der ikke vil forliges. Og det er vel ogsaa Grunden til, at vi saa ofte føler os paa samme Gang tiltrukne og frastødte, tiltalte og mishagede af en Ting, en Sag eller en Person — kort sagt stadig gribes af hinanden modstridende Følelser, saadan som det jo er karak-